

[Lysholt Hansen.]

voldsom udvikling i alle former for uddannelse, både gennem stærkt stigende tilslutning til uddannelserne — en stigning, der rejser krav om investeringer i bygninger og undervisningsmaterialer — og også i form af forbedringer af de forskellige uddannelsers indhold, så de stadig kan svare til de krav, der stilles. Ikke mindst erhvervsuddannelsen er inde i en stærk udvikling. Her er et af de mange felter, hvor offentlige drifts- og anlægsudgifter direkte kommer erhvervslivet til gode.

På undervisningsministeriets budget er over 90 pct. lovbestemte udgifter. For den største udgiftsposts vedkommende, folkeskolen, hvis budget for det kommende finansår nærmer sig 1 milliard, er 98 pct. således lønninger, tilskud til lønninger og elevtilskud. Det vil sige, at besparelser på undervisningsministeriets budget i særlig grad vil gå ud over ny aktivitet og nye initiativer.

Hvis de krav om besparelser på op til 500 mill. kr., som blev stillet af de konservative, skulle have været imødekommet, ville det have betydet et meget alvorligt tilbageslag på uddannelsessektoren. Den besparelsesplan, regeringen fremsatte som led i de firkantede forhandlinger, var ikke omfattende nok for oppositionspartierne. Som forholdene nu har formet sig, har regeringen ændret spareforslagene på en sådan måde, at undervisningsministeriets budget, der er det næststørste, vel ikke helt går ram forbi, men udbygningen af uddannelsen kan dog fortsættes, uden at der sker afbræk i udviklingen.

Som finanslovsforslaget nu er affattet, vil der, selv om de foreslåede besparelser på undervisningsministeriets driftsbudget på 3,5 mill. kr. gennemføres, alligevel være tale om en stigning på driftsbudgettet på mere end 190 mill. kr. For anlægsbudgettes vedkommende vil besparelserne medføre, at niveauet for nye bygge- og anlægsarbejder vil være det samme for det kommende år, som det var for sidste år. Jeg er glad for, at det har formet sig sådan for dette budgets vedkommende.

I øvrigt fordeler besparelserne sig med 56 mill. kr. på driftsudgifterne, 56 mill. kr. på vejfonden, 100 mill. kr. på anlægsudgifter

på finanslovsforslagets §§ 27 og 28 og endelig 22 mill. kr. på nye udlån på § 30.I.C.

Som det vil fremgå af det her nævnte, har regeringen bestræbt sig for at bevare den sociale balance, det fremgår af finansministerens ændringsforslag, og jeg synes også, det er værd at nævne, at den store nedsættelse af tilskuddene til de anerkendte arbejdsløsheds-kasser, som findes i ændringsforslagene uden for betænkningen nr. 71-73, er et klart bevis på, at man ikke alene forventer at kunne opretholde den fulde beskæftigelse, hvad der er noget helt afgørende for socialdemokratiet, men at man også regner med og vil tilstræbe, at antallet af arbejdsløshedsdage i det kommende år kan komme endnu længere ned.

Jeg vil gerne understrege dette, fordi det netop er udviklingen frem mod den fulde beskæftigelse, hvor alle hænder er i gang med at skabe nye værdier, der er skyld i, at Danmark står som det land i den vestlige verden, der i 1964 har haft den stærkeste stigning i nationalproduktet målt i uændrede priser, nemlig en stigning på 7 pct., mens stigningen i Vesttyskland har været 6,5 pct., i Norge 6, i Sverige 6, i Holland 5,5, i Frankrig, Finland, Belgien og USA 5, i Storbritannien 4 og i Italien kun 3 pct. Jeg synes, det skal med i billedet i en tid, hvor folk efter avisomtalerne af, hvad der foregår her i salen, snarest kunne få det indtryk, at landet er ude i en voldsom krise.

Med i billedet hører også den kendsgerning, at de samlede investeringer i 1963-64 er steget meget stærkt, nemlig med 15-20 pct. i faste priser, så investeringernes andel i bruttofaktoringkomsten i 1964 var godt 33 pct., hvilket er den højeste investeringsandel, vi har oplevet til dato. Jeg ser ikke bort fra, at netop dette høje investeringsniveau medvirkede til det underskud på vare- og tjenestebalancen over for udlandet på godt 1.300 mill. kr., vi fik i 1964. Det er klart, at man kunne have undgået dette underskud, såfremt man havde ført en økonomisk politik, der havde bremset investeringerne, f. eks. ved at vi havde sikret os et væsentlig større kasseoverskud, end vi gjorde. Men det havde vi jo aldrig fået oppositionens tilslutning til, og hvem ville med glæde have set på, at de private